

Khôi Kỹ Thuật UBTTADCSVN
P.O.BOX 6157, Fullerton, CA.92834
Phone: 626-257-1057. Email: ubttadcsvn.vg@gmail.com
Web: <http://ubttadcsvn.blogspot.com>

Lịch sử

TRẬN CHIẾN MẬU THÂN 1968 CỘNG SẢN HÀ NỘI THẮNG HAY BẠI

LIÊN THÀNH

Orange county, CALI, USA. Ngày 20/12/2015
(Trích Huế Thăm Sát Mậu Thân 1968.Trang 477-488)

Trong vụ Tổng Công Kích nhân dịp Tết Mậu Thân 1968 vào Huế, cộng sản Việt Nam hoàn toàn thất bại về tất cả mọi phương diện. Từ quân sự, chính trị, tình báo, tuyên truyền... không những tại quốc nội mà ngay hải ngoại. Mọi người thấy rõ bộ mặt gian manh xảo quyệt tàn ác thô bạo của bọn đầu trộm đuôi cướp Cộng Sản Việt Nam.

- Cộng Sản Việt Nam là một bọn Đại Khốn Kiếp: phỉnh gạt lệnh hưu chiến, lợi dụng giờ phút thiêng liêng của cả một dân tộc, giờ Giao Thừa, xé bỏ thỏa ước hưu chiến mà chính bọn chúng đã tự đưa ra trước với Chính phủ VNCH và Hoa Kỳ, xua quân tấn công toàn cõi lãnh thổ miền nam Việt Nam trong đó có Thừa Thiên-Huế.

- Chủ trương của Hồ Chí Minh, Lê Duẩn và Chính Trị bộ đảng Cộng sản Việt Nam là chiếm Huế và vĩnh viễn giữ Huế dùng Huế làm thủ đô cho Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, khi đó bọn Bắc Bộ Phủ mới có quyền lực để nghiêm chỉnh ngồi vào bàn hội nghị tại Paris. Thế nhưng bọn chúng chiếm Huế không xong mà giữ Huế cũng không được.

Chúng ta thử lần lượt xét qua một số sự kiện:

1- Quân Sự:

Trong suốt 22 ngày tấn công, những mục tiêu quân sự quan trọng trong thành phố Huế như:

- Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn 1 Bộ Binh tại Mang Cá thuộc Quận Thành Nội.
- Bộ Chỉ Huy Tiểu khu Thừa Thiên.
- Quân Trấn Huế.
- Bộ Chỉ Huy Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế.
- Sân bay Thành Nội (Tây Lộc)
- Bộ Chỉ Huy MACV của quân đội Hoa Kỳ.

Cộng quân đã thiệt hại nhân mạng quá lớn lao mà không chiếm giữ được một mục tiêu quân sự nào cả.

Trong suốt 22 ngày bọn chúng chỉ chiếm được một số vị trí trong thành phố mà hoàn toàn không quan trọng về mặt quân sự như các cửa ra vào nội thành, hay khu Đại Nội. Ngược lại với cái giá nhân mạng phải trả là: **Khoảng trên 8000 cộng quân đã bỏ mạng**: Giờ đầu (2 giờ 33 phút sáng ngày mùng 2/2/1968) là 10 ngàn quân tấn công Huế, khi bắt đầu tháo chạy vào đêm 25 rạng ngày 26/2 chỉ còn lại không quá 4 ngàn quân. Số tàn quân này lại bị Sư Đoàn 101 Nhảy Dù Hoa Kỳ đợi sẵn ngoài vòng đai phía tây bắc Huế giáng một đòn nặng nề nữa. Tàn quân của bọn chúng chỉ còn không quá 2 ngàn, thất thủ, đói khát, chạy thoát về hướng hạ Lào. Một số cán binh chính quy, du kích địa phương ra Hội chánh đã khai báo rằng:

“Đại đơn vị bị thiệt hại quá nặng, trên đường rút lui lại bị Nhảy Dù Hoa kỳ chặn đánh tới tấp, số chạy thoát được lại lâm vào cảnh chết đói vì không còn thực phẩm, rất nhiều cán binh phải ăn rau cỏ dại trong rừng”.

Từ tháng 4/1968 Trung Tâm Chiêu Hồi Tỉnh Thừa Thiên tiếp nhận quá đông số cán binh chính quy và du kích ra hồi chánh.

Như thế chúng ta thấy rõ Hà nội đã thất bại nặng nề về mặt quân sự.

2- Về mặt trận chính trị:

Hồ Chí Minh, Lê Duẩn, và Bộ Chính Trị đảng Cộng sản Việt Nam lại còn thất bại thảm hơn:

Hà Nội khai sinh lực lượng chính trị thứ 2 là lực lượng Liên Minh Dân Tộc Dân Chủ Hòa Bình (lực lượng thứ nhất là MTGPMN) với hy vọng dùng lực lượng chính trị thứ 2 này để phỉnh gạt đồng bào Huế hầu phát động cuộc tổng nổi dậy, và dùng cuộc tổng nổi dậy này làm lợi khí truyền truyền với đồng bào quốc nội và với thế giới rằng dân chúng Miền Nam tại các đô thị đã tự đứng lên chống lại chính phủ Thiệu-Kỳ và đế quốc Mỹ xâm lược. Thế nhưng âm mưu và hy vọng đó đã không thành, chẳng có cuộc tổng nổi dậy nào tại Huế vì bọn chúng đi đến đâu thì dân chúng Huế bỏ chạy đến đó. Dân chúng Huế đã quá kinh tởm bọn cộng sản.

Vì không thực hiện được trò hề “tổng nổi dậy” nên bọn cộng sản trở nên điên tiết, đi từ sai lầm này đến sai lầm khác và cuối cùng dẫn đến thất bại trầm trọng khi áp dụng “bạo lực cách mạng” hay “bạo lực đỏ” để răn đe dân chúng Huế. Kết quả của cuộc “tổng nổi dậy” bất thành là những nắm mồ tập thể của hàng ngàn đồng bào vô tội. Dân Huế oán hận thấu xương thể giới kinh hoàng về hành động giết người quá dã man tàn bạo của đảng Cộng Sản Việt Nam.

Việc chôn sống 3 bác sĩ người Đức, giáo sư Đại học Y khoa Huế, chôn sống một số tu sĩ người Pháp, người Canada của tu viện Thiên An đã làm rung động cả thế giới, nhất là dân chúng Đức. Họ bàng hoàng kinh ngạc, họ hỏi tại sao lại chôn sống 3 vị bác sĩ và vợ của một trong 3 bác sĩ đó của họ. Ba bác sĩ đó qua Việt Nam với tấm lòng bác ái, sẵn sàng, chữa trị và cứu sống hàng ngàn bệnh nhân tại Bệnh viện Huế, tại sao lại trả ơn họ bằng cách đem họ đi chôn sống? Câu trả lời không gì khác hơn rằng bọn cộng sản là bọn man rợ có biết gì đến nhân nghĩa ở đời? Chúng thật sự là phường thảo khấu được trang bị súng đạn mà trở thành cái gọi là chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa rồi, sau 30/4/1975, cái gọi là Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Vậy gọi là chiến thắng chính trị sao đảng Cộng Sản Việt Nam?

3 - Mặt trận tình báo thất bại nặng nề:

Ước tính sai lầm của Bộ Chính Trị đảng Cộng Sản Việt Nam, của Hồ Chí Minh, của Lê Duẩn về cuộc tổng nổi dậy tại Huế.

Trong một hai ngày đầu cộng quân tưởng đã chiến thắng, nên toàn bộ cơ sở bí mật của bọn tình báo cộng sản từ thượng tầng đến hạ tầng đều xuất đầu lộ diện. Ngay cả các cơ sở bí mật của 8 Chi Bộ Đảng cộng sản hoạt động âm thầm từ lâu lắm trong thành phố Huế cũng xuất đầu lộ diện tích cực hoạt động. Tất cả bọn chúng phải công khai xuất hiện để dồn nỗ lực cho chiến dịch “bạo lực cách mạng”.

Khi lực lượng quân sự của Hồ Chí Minh thua trận, bản thân bọn cán binh cộng sản chúng phải chạy vắt chân lên cỏ trước sự phản công vũ bão của quân lực Việt Nam Cộng Hòa thì làm sao có thể bảo vệ được đám thượng tầng và hạ tầng cơ sở này. Một số bọn chúng chạy theo lực lượng quân sự lên mật khu. Một số lớn bị kẹt lại. Số bị kẹt lại đã bị lực lượng Cảnh Sát Đặc Biệt/BCH/CSQG Thừa Thiên lừa bọn chúng như lừa một bầy chó vào chuồng đem ra nhốt ngoài Côn Đảo.

Như vậy là Hồ Chí Minh, đảng Cộng sản Việt Nam và cơ quan tình báo của bọn chúng đã thua sạch sẽ, thua trắng tay, thua phá sản. Hệ thống tình báo mà bọn chúng đã dày công xây dựng hằng bao nhiêu năm, nay đã cháy tan tành, cháy rụi!

Yếu tố để thành công trong cuộc chiến tranh du kích là hạ tầng cơ sở. Nay sau Mậu Thân tại Thừa Thiên Huế không còn một móng hạ tầng cơ sở nào thì lấy gì tiến hành cuộc chiến du kích?

Do đó Thừa Thiên-Huế sau Mậu Thân 1968 có một khoảng thời gian rất dài yên bình. Muốn tìm hoặc phát hiện hoạt động của cán bộ cộng sản thật là khó vì các hoạt động này đã bị tê liệt. Cán bộ của bọn chúng từ mật khu không cách gì về đồng bằng hoạt động được vì không có hạ tầng cơ sở.

Tóm lại niềm mơ ước một chiến thắng Mậu Thân 1968 tại Huế của Hồ Chí Minh và Chính Trị Bộ đảng Cộng Sản Việt Nam chỉ còn là một ảo tưởng.

HUẾ LỘT VÀO TAY CỘNG QUÂN TRONG HAI MƯƠI HAI NGÀY, TẠI SAO?

Sau 22 ngày chiếm đóng bọn chúng để lại gì cho Huế? Những gì bọn chúng đã để lại cho Huế là sự tàn sát, là thầy người sinh thối, là mồ chôn tập thể Gia Hội, Bãi Dâu, là những ngôi mộ tập thể mọc lên như nấm khắp cùng đường lớn, đường nhỏ trong ba quận của thành phố Huế, là giải khăn tang trắng xóa cùng trời cuối đất, là mỗi năm tết đến thì cũng là ngày sụt sùi giỗ kỵ thân nhân. Ngoài ra chúng cũng biến một di tích lịch sử của dân tộc đó là Hoàng Cung trở thành hoang tàn đổ nát.

Tội ác này của chúng trong lịch sử Việt Nam ai có thể sánh được?

Huế đau thương, Huế u buồn, Huế tang tóc, Huế ôm nhau trong kinh hoàng, Huế ôm nhau trong đói lạnh.

Ai đã gây ra cảnh đau thương này?

Chính là Hồ Chí Minh, là Lê Duẩn là Bộ Chính Trị đảng Cộng sản Việt Nam, là đám cộng sản nằm vùng, là lực lượng Liên Minh Dân Tộc Dân Chủ Hòa Bình của Lê Văn Hào, Thích Đôn Hậu.

Thế nhưng nếu nói một cách công bằng thì chính quyền trung ương Việt Nam Cộng Hòa, chính quyền địa phương Thừa Thiên-Huế, trong đó phải kể đến các giới chức quân sự, hành chánh, an ninh, cũng phải nhận lãnh một phần trách nhiệm về nỗi thống khổ của đồng bào Huế trong thảm cảnh lịch sử này. Bởi lẽ, trước khi xảy ra cuộc tấn công của cộng quân vào Huế trong thời điểm Tết Mậu Thân 1968, các cơ quan tình báo quân sự, dân sự của Việt Nam Cộng Hòa tại Thừa Thiên-Huế cũng như các cơ quan tình báo quân sự và dân sự của đồng minh Hoa Kỳ đã có một số tin tức cần thiết đủ để đi đến kết luận là Việt Cộng sẽ tấn công Huế. Vậy mà các giới chức hữu trách cao cấp vẫn lơ là, không mấy quan tâm về giá trị những tin tức trên, nên đã không có một kế hoạch phòng thủ Huế

một cách chu đáo, thậm chí còn cho lệnh xả trại 50% cho anh em quân nhân, Cảnh Sát Quốc Gia, cán bộ chính quyền rời đơn vị về sum họp với gia đình trong ba ngày Tết.

Như tôi đã trình bày trước đây, vòng đai an ninh xa để bảo vệ thành phố tôi không được biết vì công việc và trách nhiệm đó thuộc quân lực QLVNCH. Nhưng vòng đai an ninh gần, tiếp cận thành phố, trong đêm mừng một Tết, trước giờ Việt cộng tấn công tôi đã đi kiểm soát hai lần qua 14 nút chặn, các ngõ ra vào thành phố thuộc cả 3 Quận I, II, III Thị xã Huế, quả thật mỗi nút chặn chỉ có khoảng 4 hoặc 5 nhân viên Cảnh Sát Quốc Gia đứng canh giữ. Tuyệt nhiên không có một lực lượng quân sự nào bố trí phòng thủ để phòng ngăn chặn địch tấn công.

Gần đây trên diễn đàn Internet khi bàn luận về Mậu Thân tại Huế đã có một vài người quy trách nhiệm việc mất thành phố Huế vào tay cộng quân trong suốt 22 ngày một phần lớn là lỗi ở lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế và cả cá nhân tôi đã không chu toàn trách nhiệm và bổn phận trấn giữ thành phố.

Việc quy trách nhiệm này quả thật không công bình với lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia chúng tôi. Nhiệm vụ của lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia được chính phủ ấn định là:

- 1 - Bảo vệ và thi hành luật pháp quốc gia. Duy trì an ninh trật tự công cộng.
- 2 - Công tác tình báo.

Lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia không được huấn luyện để chống lại cuộc tấn công quân sự quy mô, lại càng không được huấn luyện để phòng thủ một thành phố. Ngoài ra vũ khí của lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia quá thô sơ, chỉ là những khẩu súng lục cá nhân Ru-lô, 6 viên đạn bắn từng phát một, quá lắm là Car-bin M-1 mà chúng tôi thường hay gọi đùa là Car-bin “Em mờ mờ” của thời Đệ II Thế Chiến làm sao chống lại với vũ khí tối tân của cộng quân như Ak-47, B-40, B-41? Viết đến đây tôi chợt nhớ đến Thiếu tướng Nguyễn Ngọc Loan. Ông đã vô cùng tài ba xông xáo chỉ huy lực lượng Cảnh Sát Dã Chiến, CSQG, một lực lượng không được đào tạo và trang bị để chống đỡ các cuộc tấn công quân sự quy mô của cộng sản nhưng ông đã điều binh khiển tướng xông pha trận mạc và cuối cùng đã trả đũa đầy lùi cuộc tấn công của cộng quân vào Sài Gòn Tết Mậu Thân. Không có ông Sài Gòn có thể là một Huế thứ hai. Ông thật sự là một thiên tài quân sự và chính trị, chỉ một phản ứng nhỏ tức thời mà ông bị loại ra khỏi cuộc chiến. Sự thiệt hại cho cá nhân ông là việc nhỏ nhưng đây chính là một sự thiệt thòi lớn cho cuộc chiến chống cộng của quân dân Miền Nam và tất nhiên cho lịch sử.

Tóm lại trách nhiệm và khả năng phòng thủ thành phố không phải của lực lượng Cảnh Sát Quốc Gia mà là của quân đội. Nhưng nói như vậy không có nghĩa là chúng tôi không chống giữ thành phố, không đánh nhau với cộng quân. “Giặc đến nhà đàn bà cũng phải đánh” huống gì là chúng tôi, và tất cả các anh em CSQG Thừa Thiên-Huế chúng tôi đã tận sức tận lực trong khả năng của mình.

Quân đội không bảo vệ được dân, Cảnh Sát Quốc Gia không bảo vệ được dân, không phải lỗi tại người lính hay người Cảnh Sát thừa hành, mà trách nhiệm và lỗi lầm đó là của các cấp chỉ huy quân sự và an ninh. Những giới chức này phải nhận lãnh trách nhiệm và hậu quả của hành động chủ quan, tin tưởng vào lệnh huy chiến, hoặc vì tắc trách, lơ là mà đã không để ý đến những tin tức tình báo của các cấp dưới quyền trình lên, nên đã không quan tâm nhiều đến kế hoạch phòng thủ Huế. Vì vậy mà cộng quân tấn công và chiếm Huế không mấy khó khăn.

Trực tiếp chịu trách nhiệm là chính quyền địa phương Thừa Thiên-Huế, là vị Tỉnh trưởng tỉnh Thừa Thiên, Thị trưởng Thị xã Huế, ông cũng là Tiểu khu Trưởng Tiểu khu Thừa Thiên (về quân sự). Người kế tiếp là Trưởng ty CSQG tỉnh Thừa Thiên và Thị xã Huế. Sau cùng là Phó Trưởng ty Cảnh Sát Đặc Biệt (phụ trách tình báo).

Vị Tỉnh trưởng kiêm Tiểu khu Trưởng lúc bấy giờ là Trung tá Phan Văn Khoa, ông là một sĩ quan của trận mạc, đi từ cấp trung đội trưởng, đại đội trưởng, tiểu đoàn trưởng, trung đoàn trưởng, và nếu tôi nhớ không lầm thì ông cũng đã từng giữ chức Tham Mưu Trưởng Sư Đoàn 1 BB.

Trong thời gian trước Mậu Thân tôi biết chắc rằng ông có đủ tin tức tình báo của Phòng II Tiểu khu Thừa Thiên đã trình ông về tình hình nguy ngập tại Huế và Việt Cộng sẽ tấn công Huế. Sở dĩ tôi nói tôi biết chắc chắn là vì chúng tôi Phòng Cảnh Sát Đặc Biệt phối hợp và trao đổi tin tức với Phòng II Tiểu khu Thừa Thiên rất chặt chẽ.

Trưởng ty Cảnh Sát Quốc Gia Thừa Thiên-Huế lúc bấy giờ là ông Đoàn Công Lập, một người mà phòng CSDB chúng tôi và Văn Phòng Cố Vấn Tình báo Hoa Kỳ đang theo dõi rất sát vì có nhiều chỉ dấu cho thấy ông ta làm nội tuyến cho địch. Tuy có nghi ngờ, nhưng vì ông ta là Trưởng ty cho nên phòng Cảnh Sát Đặc Biệt chúng tôi phải trình lên ông Trưởng ty Đoàn Công Lập tất cả mọi tin tức liên quan đến việc địch sẽ tấn công Huế. Những tin tức này có giá trị rất cao vì là tin tình báo xâm nhập.

Ngoài ra chúng tôi cũng phối hợp rất chặt chẽ trao đổi tin tức với Phòng II của các Sư đoàn TQLC/Hoa Kỳ, Sư Đoàn 101 Nhảy Dù Hoa Kỳ, Sư Đoàn Kỵ Binh Không Vận Hoa Kỳ, và cơ quan Cố Vấn Cảnh Sát Đặc Biệt BCH/CSQG/Thừa Thiên-Huế. Do đó chúng tôi có được những tin tức tình báo kỹ thuật do họ cung cấp như không ảnh chụp những vùng trú quân của các đại đơn vị Việt cộng ở phía tây thành phố Huế, cũng như phát hiện vị trí các điện đài của cộng quân ở những vùng trên, hoặc những tin tức do đơn vị Quân Báo của các sư đoàn kể trên kiểm thính nhận được. Phối hợp những tin tức tình báo của họ và Cảnh Sát Đặc Biệt thuộc BCH/CSQG/Thừa Thiên-Huế, chúng tôi, các cơ quan tình báo Việt-Mỹ đã đi đến kết luận rất rõ ràng và hầu như chắc chắn rằng cộng quân sẽ mở cuộc tấn công lớn mà mục tiêu là Huế.

Tất cả những tin tức quan trọng trên đều được tôi làm phúc trình lên ông Trưởng ty Đoàn Công Lập đề ông trình lên Trung tá Phan Văn Khoa, Tỉnh trưởng kiêm Tiểu khu Trưởng Tiểu khu Thừa Thiên để Trung tá Tỉnh trưởng có kế hoạch và biện pháp thích nghi phòng thủ Huế. Nhưng khốn thay, những tin tức đó đã bị trình lên... cho một tên Việt Cộng, đó chính là Việt Cộng Đoàn Công Lập. Đoàn Công Lập dĩ nhiên đã giấu nhem vì chúng tôi không thấy Trung tá có kế hoạch đề phòng cộng sản tấn công. Thấy vậy, văn phòng Cố Vấn Đặc Biệt đề nghị tôi nên trực tiếp trình bày những tin tức quan trọng đó với Trung tá Tỉnh trưởng. Tôi quyết định phải trình thẳng lên Tỉnh trưởng mặc dầu hành động này trái với nguyên tắc hành chánh, trái với nguyên tắc lãnh đạo chỉ huy đó là tôi không có quyền đi ngang như vậy. Lương tâm và sự lo lắng cho tình hình an ninh Huế không cho phép tôi thụ động chấp nhận sự phân quyền trên. Và tôi đã trực tiếp đến trình bày với ông những tin tức tình báo xác định Việt cộng sẽ tấn công Huế Tết Mậu Thân và nhấn mạnh rằng Huế đang trong tình trạng nguy kịch. Nhưng tiếc thay Trung tá Phan Văn Khoa cũng có lẽ đã tin Đoàn Công Lập, đề đến nỗi sau đó chính cá nhân ông suýt bị Việt Cộng bắt, phải trốn trong bệnh viện Trung Ương Huế và sau đó được giải cứu. Cũng vì lỗi quá lớn này, sau Mậu Thân ông bị cách chức, còn Đoàn Công Lập bị Thiếu tướng Nguyễn Ngọc Loan cho lệnh công tay bắt nốt.

Cũng cần nói thêm những ngày 29, 30, mừng một Tết Mậu Thân là những ngày hấp hối của Huế, những tin tức tình báo dồn dập cho thấy một số cán bộ Việt Cộng đã xâm nhập thành phố, quan trọng là đám theo Trí Quang Đôn Hậu trong phong trào làm loạn của Phật giáo Ấn Quang năm 1966 tại Huế thất bại, bọn chúng đã thoát ly lên mật khu, nay phát hiện được bọn chúng đã có mặt tại thành phố Huế.

Cảnh Sát Đặc Biệt chúng tôi đã phát hiện được tên Tròn, nguyên là tên bồi bàn nhà hàng Quốc Tế gần rạp hát bội Bà Tuần ở ngã giữa, một đệ tử sát máu của Thích Trí Quang trong cuộc phản loạn 1966 đã thoát ly lên mật khu, nay trong những ngày cận Tết y lại xuất hiện tại nhà y với khoảng hơn 10 người lạ, họ mặc áo cà sa, đầu cạo trọc bóng nhoáng trông chẳng khác gì là quý Đại Đức, Thượng Tọa cả. Chúng tôi đoán chắc rằng đó là những tên đặc công hoặc trinh sát của cộng sản xâm nhập vào thành phố trước khi có cuộc tấn công.

Tôi đề nghị với ông Trưởng ty Đoàn Công Lập cho lệnh tôi mở cuộc hành quân cảnh sát bắt giữ bọn này ngay, nhưng ông ta từ chối với lý lẽ:

“Không thể để xảy ra một cuộc xáo trộn chính trị lúc này, tin tức của anh chắc gì đã đúng, nhưng dù có đúng chẳng nữa, bên Giáo Hội họ la lên, anh bắt một lúc mười mấy ông Thượng Tọa thì làm sao tôi đỡ nổi. Thôi cứ để yên đó đi, Tết xong rồi hẵng tính.”

Cách này không được, cách kia cũng không xong, mà chức vụ của tôi lại quá thấp không đủ quyền để hành động. Nếu quý độc giả ở vào vị trí của tôi lúc bấy giờ, quý vị sẽ phải giải quyết làm sao đây?

Chưa hết, tuy việc mất Huế và tang tóc điêu linh trách nhiệm phần lớn là lỗi ở chính quyền địa phương, thế nhưng tội lỗi cũng thuộc chính một thiểu số dân chúng Huế. Sống trong lòng thành phố Huế được sự bảo vệ chăm sóc của quân đội và chính quyền VNCH mà nửa nạc, nửa mỡ, đứng một chân bên này một chân bên kia, hay nói trắng ra là những kẻ sống trong lòng Quốc Gia, được hưởng mọi quyền lợi mà chính phủ Việt Nam Cộng Hòa dành cho mỗi công dân Miền Nam Việt Nam, có cơm no áo ấm và mọi quyền tự do căn bản của con người nhưng lại đi thờ cộng sản, tiếp tay đắc lực cho bọn chúng, nuôi dưỡng chứa chấp cán bộ cộng sản trong thành phố, đóng thuế nuôi quân, tiếp tế lương thực, thuốc men. Tội lỗi này ai nặng hơn ai?

Bọn này còn lợi dụng tôn giáo, tham gia tích cực vào các cuộc gây rối trên đường phố, biểu tình lên đường xuống đường, dưới hình thức quần chúng đấu tranh ở đô thị để chống đối chiến tranh, đuổi Mỹ xâm lược về nước, hoặc vu khống rằng bị chính quyền đàn áp tín ngưỡng đàn áp Phật giáo. Bọn họ đã thi hành đúng sách lược đấu tranh mà cộng sản đã hướng dẫn, giao phó cho họ. Và khi Cộng quân tràn vào Huế, họ là một trong những thành phần nguy hiểm nhất. Họ hợp tác với địch, chỉ điểm, hướng dẫn các lực lượng an ninh của cộng sản đi bắt bớ, hành hạ giết hại dân lành vô tội. Hãy đọc lại những ghi nhận của Đại úy Nhảy Dù Phan Nhật Nam và Trung tá TQLC Nguyễn Văn Phán khi cả hai vị này tham chiến trận Mậu Thân Huế sẽ thấy tất cả sự uất nghẹn khi trong lúc thế hệ anh em chúng tôi xả sinh mạng vì đất nước vì lý tưởng tự do dân chủ thì trong lúc đó có bao nhiêu hạng Việt Gian tiếp sức cho cộng sản gây nên thảm họa cho Huế và cho tổ quốc.

***

Nguồn: Internet e-mail by Liên Thành chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, December 20, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*